

1.

17.1.1944.

Při první schůzce jsme se sešli na náměstí Krále Jiřího. Pan učitel nám vysvětlil, jakou organizací je **KČT**. Rozdal nám též přihlášky, jež jsme měli vyplnit a odevzdat příští neděli na schůzce v loděnici v Bráníku.

2.

23.1.1944.

V Bráníku jsme si prohlédli loděnici. Družináři nám tam rozpívali píseň „Počtolenská kapela.“ Z loděnice jsme šli podle Kunraťického protoka. Potom dostala kaxída „šestka“ úhol, kterou a jakou cestou má jít k elektrice. U Vodárny jsme vystoupili a šli pěšoukem domů.

3.

30. I. 1944.

Tuto neděli jsme se sestli na konečné stanici
13. Šli jsme blíž ke Kunratickému lesu. Tam
jme se rozdělili na „šestky“ a šli podle různých
značek k neznámému cíli. Došli ke zřícenině
letohrádku, jenž mechal vystavěti Václav IV.
Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna
dělal obhájce, druhá statečně dobyvatele.
Po krve-řivné bitvě vyhráli obhájci. Při zpá-
teční cestě jsme objevili podzemní zámeček.
Ale k našemu sklamání vyšlo najevo, že
to je stará ledárna. Unaveni jsme došli k elek-
trice a dojeli domů.

4

1. 11. 1944.

Toho úterý jsme se sešli v loděnici. Kned jak jsme tam přišli již na nás čekala práce různého druhu: kopání břécké dráhy, vylahování prámů a vody, stavění chodníku a dále hausbot na sudy, aby se mohl opravit. To odpoledne bylo zvlášť krásné, teploměr ukazoval až 15°C. Když jsme vše dodělali, jeli jsme domů.

5

6. 11. 1944

Dnes jsme se sešli v Hlubočepích. Ale počasí nám neprálo. Foukal ostře vítr a ležavá zima nás pořádně promrzla. Rozdělili jsme se na dvě skupiny. Jedna představovala karavanu nesoucí drahé koření. Druhá loupeživý kmen Arabů. Z karavanů byl vítězem ten, kdo se dostal bez úrazu na blížkou vyvýšeninu. Pak jsme šli k atelierům a domů.

6

9.11.1944

Prax v 6. hodin ve škole. Poví-
dali jsme si o organizaci KČT. Pak
nás Kovařík učil znát uzle a
pak nám psal na tabuli zna-
čky. Nakonec jsme si rozpívali
píseň „Poštorenská kapela“ a ro-
zešli jsme se do svých domovů.

13.11.1944

Prax ve 2. hodiny na konečné
stanici „16.“ Kamarád družinář
nám telefonoval, abychom si
vzali s sebou sánky nebo lyže.
Ale mi telefon nemáme proto
jsem nic nevěděl. Přijel jsem na
konečnou stanici velmi brzy
proto jsem musel na Kama-

rada družinářů dlouho čekali.
Potom jsme se rozdělili na ro-
je a 1. a 2. šel stále po silnici,
kdežto 3. a 4. šel jinou cestou. Když
jsme došli na místo skryli se
a dělali jsme koule. Pak jsme
zpozorovali že jdou nepřátelé.
Rychle jsme se postavili do pa-
lební formace. Kamarád druží-
nář to zase odnes. Pak jsme se
vrátili a šli jsme na jeden ko-
pec sáňkovať. Když jsme se do vý-
šlosti vysáňkovali šli jsme ulicí
Levého na „10“ a jeli jsme domů.

2.

20. 11. 1944.

Písně neděli jsme se sešli ve 2 ho-
 diny na Lobkovickém náměstí.
 U srarce jsem se dozvěděl že jsme
 štafetu kterou jsme byli svoláni
 splatili. Pak pak přijela elektrika. Nastou-
 pili jsme do ní a cestou na nám. krále.
 Jižho jsme si zpívali „Travičku zelenou.“
 Další kus cesty nám kamarád družinář
 vyprávěl které budovy můžeme. Když jsme
 přijeli k Loreti, vyprávěl nám kamarád
 Moravec - velitel 4. roje - pověst o Loreťan-
 ských zvoncích. Na Bílé hoře jsme vystou-
 pili, seřadili jsme se podle roje a pocho-
 dovali jsme po silni k „9.“ Cvičili jsme stále
 turistické signály. Kamarád Kovářik
 se o tom vyjádřil že je to právě „teprání
 obroků.“ Uživající kus cesty jsme šli různým
 pochodem. U elektriky si rojní započali do-

chazku. Kdo měl svačinu mohl si ji snísti.
Kamarád družinář nám zase vysvětloval ku-
dy jedeme. U pensijního ústavu jsme vystou-
pili a šli jsme Rajovou ulicí nahoru a
tam jsme také měli rozchod.

Nejdříve jsme povolali naši družině
zdar. Pak kamarád družinář vy-
bral peníze a také nám řekl že kou-
pil lístky do Unitarie a že si pro-
dáním těchto lístků vyděláme něco přes ti-
sic korun na pramíčky. Dále jsme si ras-
pívali písničku „Ous zeleni řibečko voda teče“
a šli jsme domů.

10

12 III 1 9 4 4

Raz v 2 hodiny na nám. kr. Jiřího.
Na místě jsme se rozdělili na roje a roje na šestky. 1. šestka roje byla „a“ a druhá „b“. Ládenci rojních a rojní dostali lístky, na kterých bylo napsáno kudy se má jít. Šestka „a“ dělala značky a šestka „b“ je zapisovala a šla podle nich. Takto jsme došli až k „b.“ do které jsme hned nastoupili a jeli jsme až na konečnou do Stromovky, kde jsme nastoupili cestu po značkách které tam vůbec nebyly, neboť před námi šla jedna šestka (neznámo která) která značky makala. Došli jsme Stromovkou až k rámečku na „2“, do které jsme nastoupili a jeli až ke Floře. Došli jsme k křižce na nám. kr. Jiřího kde na nás čekal kamarád družinář. Poněvadž nás chytl sníh s deštěm museli jsme jít domů.

13

1 1 1 9 4 4

Utraz ve dvě hodiny na nám. kr. Jiřího.
Rojní dostali lističky na kterých bylo na-
psáno kudy se půjde. Šli jsme na Hlybent-
ské nádraží a koupili jsme si jízdenky.
Cestou jsme cvičili různé hry. V Běcho-
vicích jsme vystoupili. Rozdělili jsme
se na roje a šli jsme na jih po krásné
sělnici. Změnili jsme kurs na západní
a u tu jsme uviděli nějaký oheň. Mysleli
jme že nám dává někdo znamení, ale
pak vyšlo na jevo že je to byčejná plecho-
ka. Přešli jsme přes močál a utábořili
jme se na haldě kameni. Po malé bitvě
jme se uchýlili pod mateřskou pravici
kamaráda družináře k pomníku gene-
rála Sverina. Dále jsme hledali cestu
domů. Šli jsme do Šerbohol a přes Ko-
moli k „5“ a jeli jsme domů.

18

12 14 1 9 4 4

Sěšli jsme se v loděnici v brániku
Přišlo nás tam velmi málo. Bě-
žecká dráha byla celá zatopená
a Hausbot tam stál již sundaný ze sudů.
Chvilu jsme cvičili dřepy, běh, předklony atd.
Pak jsme si vyprávěli o kamarádství a
učili jsme se zpívat píseň „Stála na kachle-
ce“. Jako závěr jsme si rozpívali „bravička roz-
lená“ a šli jsme domů.

16

5 III 1 9 4 4

Tentokrát jsme se sešli ve škole. Když jsme přišli do třídy viděli jsme kamaráda družináře jak věši na prováček prapodivné věci. Na stole stál vlajkový stojánek, výprolek to kamaráda Kovářika. Po uvítací písničce nám kamarád družinář vysvětlil nač jsou věci na tabuli. Dále jsme se učili znáti uzle. Na konec jsme si rozpírali písničku „Travička zelená“ a šli jsme domů.

17

17

23 IV 1 9 4 4

Dnes jsme se sešli ve dvě hodiny na Hyberském nádraží. Každý si musel koupit napřed lístek. Tak přišel kamarád družinář a kupoval si také jízdenku. Na nádraží nás

uvítal kamarád Špela a Kovařík s rezervovaným vagonem. Sedl jsem si pěkně k oknu. V Klánovicích jsme vystoupili a šli jsme po silnici ale pak jsme zabočili do lesa přičemž vyvěřloval kamarád družinář kudy máme jít. Pak se 1. a 2. roj dal na sever a odbočil do jednoho průseku. Měli jsme jít na Placinu; je to malá samota která stojí těsně u lesa. Na místě jsme se shýkli za stromy. Když již dlouho nikdo nešel, odebrali jsme se ke kamarádovi družinářovi. Od něho jsme se dozvěděli že jsme šli špatně. Dále jsme se dali kolem lesa a pak jsme přišli na silnici, u které jsme našli příhodné místo k najedení. Když jsme se řádně naspali, vyšli jsme domů, ale ne najednou nybrž po rojích. Šli jsme přes Chvápravice a Chvaly na „5“ a „5“ domů.

19

7 V 1 9 4 4

Praz v 13.15 v Uzké ul. U stáru byl z prvního roje jen Vais. Pak jsme se začali pomalu scházet. Kamarád Kovařík rozvonil na kamaráda družináře — čili k v morseově abecedě. Ten vypěl a rozdal rojným lístečky s rozkazem. Vsedli jsme si „22“ a jeli jsme až k Jindřišské ulici a přestoupili jsme na „3“, kterou jsme jeli až k vozovně. Vystoupili jsme a hned jsme byli strženi proudem rybníků který postupoval k Čimickému háji. Našli jsme žlutou značku podle níž jsme šli a k silnici do Bohnic. Prošli jsme okolo blázince, a stále po žluté značce a k Uhlavě. Na jedné skále nám dal kamarád Kovařík rozhod. Když jsme se najedli šli jsme stále po červené značce. Takto jsme přešli až k Trojskému mostu a nasedli jsme na „3“ a jeli jsme domů.

Měli jsme sráž na konečné „5.“ Od-
lambud jsme šli po levém břehu
Vltavy až k ústí Berounky a tam
jsme ji přešli. Pak jsme šli po pravém břehu Be-
rounky až k Radotinskému ostrovu. Tam nás
čekal kamarád dežurnář. Museli jsme čeka-
ti na 1. roj, proto jsme tam prováděli různé ovi-
sky. Když konečně přišel šli jsme po rojích domů.
Šli jsme znovu po pravém břehu Berounky k
Vltavě a po mostě jsme přešli Berounku při čemž
jsme podnikli malou bitvu o most. Před Mod-
řanskou továrnou jsme se převezli na druhý
břeh a šli jsme na „21.“ a jeli jsme domů.

D

nes jsme se sešli na konečné stanici, 21.
Byl tam již Limbo a několik kama-
radů. Když jsme se všichni shromáždili

Kolečkáři na cestě do

šli jsme po pravém
břehu Vltavy až k novému
přístavu, tam jsme se necha-
li převést na levý břeh. Tam
jme nastoupili cestu po
krasné asfaltované silnici,
kde v půli jsme potkali
kolečkáře. Ty nás předjeli
a my šli zase sami.

Když jsme přišli na Lbradlav
prohlídli jsme si obrazárnu a kostel. Pak jsme
přešli Vltavu a šli jsme do hospody na oběd.
Dále jsme si koupili lístky na vlak a jeli jsme
do Měchenice. Tam jsme vystoupili a šli jsme
k Vltavě. Tam byl již slyšet rachot hydroglovic
a motorových čtenů. Pak přijeli kolečkáři. Přišel

Sakí na závody p. Vypočít s krásným modelem
hydroavionu. Když nás to omrzelo šli jsme se koupat.

na startu

Po koupání jsme se vyplunili
a šli jsme z
domu.

Generál přehlíží invazi
na Zbraslavském pobřeží